

UČITELJSKI TOVARIŠ.

List za šolo in dom.

Izhaja v 1. in 15. dan vsacega meseca, in stane vse leto 3 gold., pol leta 1 gold. 50 kr. Spise in dopise vzprejema uredništvo. — Naročnina in oznanila pošiljajo se založništvu v Milic-evo tiskarno v Ljubljani.

Štev. 24.

V Ljubljani, 15. decembra 1883. l.

XXIII. leto.

Vabilo na naročbo za leto 1884.

„Učiteljski Tovariš“ dovršuje danes svoje **triindvajseto leto**, ter se zopet obrača k svojim prijateljem. Iz vse duše zahvaljuje se vsem svojim preblagim podpornikom in sotrudnikom, ki so mu tako blagovoljno in ljubeznjivo pomagali, da je mogel izvrševati svojo nalogo. Zaupno jih pa še prosi, da bi mu tudi vprihodnje bili zvesti naročniki in vrli sotrudniki, ter se zbirali kot stari in novi tovariši pri svojem „Tovarišu“ in ga blagovolili vztrajno podpirati, ko se trudi za blagor národnega šolstva in učiteljstva.

„Učiteljskega Tovariša“ užé kot starega svojega prijatelja poznajo vsi slovenski učitelji, in vedó, kako je do zdaj pisal. Tudi vprihodnje bode z blago pomočjo svojih zvestih sotrudnikov krepko delal na obširnem národnem polji slovenskega šolstva in učiteljstva, in bolj ko ga bodo podpirali njegovi prijatelji, bolje bode tudi izpolnoval svojo težavno nalogo. Zatorej prosimo: naj mu bodo zvesti vsi dozdanji naročniki, in naj se mu pridruži še mnogo novih!

Najuljudneje tudi prosimo, da bi vsi g. g. naročniki, ki so dolžni še kaj naročnine od prejšnjih let in od letošnjega leta, blagovolili to poravnati pri založništvu.

„Učiteljski Tovariš“ bode tudi vprihodnje dvakrat na mesec izhajal, in stoji
za vse leto 3 gold.
in za pol leta 1 gold. 50 kr.

Spise in dopise prosi in vzprejema uredništvo, naročnino pa založništvo.

G. g. naročnike prosimo, da bi blagovoljno v pravem času pošiljali svojo naročnino!

Da se zdravi in veseli vidimo o novem letu!

Uredništvo.

Založništvo.

Pouk v petji.

Važno mej predmeti ljudske šole je petje; nahajamo ga užé mej nauki stare šole. Ne morem si je misliti učilnice, v kateri bi se z veseljem ne gojilo petje. S kako radostjo zapojó učenci pesmico konec ure; kako moško korakajo pri telovadbi, pojoč primerno pesem!

Dal gojiti se mora petje v ljudski šoli, kajti ž njim se blaži srce, patrijotični čut se oživlja in krepi; in v šoli, kjer se pridno prepeva, je domá pravo veselje, pravo življenje.

Kakor pa vsak predmet učitelju in učencem daje več ali manj opraviti, tako je tudi s petjem. Zeló ubogi na duhu in na telesu pridejo otroci v šolo; učitelj jih še le vadi, da opazujejo in poznajo sebe in stvari okolu sebe. On jim vzbuja in gojí razne čute. Mej slednjimi je pa gotovo sluh, oziroma posluh, najmanj izobražen, a za petje naj bolj potreben. Marsikaterega učitelja to tako prestraši, da si misli v začetku šolskega leta: „Novinci nimajo nič posluha, kako jih bodem li poučeval v petji“. Poje morda potem le z nekaterimi, a za učence brez posluha se ne briga, kar pa nikakor ni prav. Pouk v petji ovira zraven še tudi to, da šola nima za ta pouk primernih učil. Za vsaki drugi predmet ima učitelj več ali manj pripomočkov, a pri pouku v petji mu jih primanjkuje. Poglejmo n. pr. računstvo! Če se učitelj tudi brez kake posebne priprave strogo ravná po dr. Močnikovi računici, gotovo imel bode naposled vendar le poveljen uspeh; ni mu dolgo premišljevat, na kak način bode to ali ono otrokom dopovedoval. Kakšne pripomočke pa imamo za pouk v petji? „Stenske table“, „Nedvedov „Slavček“, Stegnarjev „Šopek mičnih napevov“ in Foersterjevo „Pesmaričico po številkah“, to so menda vsi naši pripomočki pri tem predmetu. V 4. šolskem letu predpisano je užé petje na podlogi notnega sestava. Kako bi vendar tó učitelj potreboval kakega „kažipota“ v domačem jeziku, kakor jih imajo za ta uk učitelji drugih jezikov!

Za 4. šolsko leto pravi učno navodilo mej drugim: „Hierauf folgt die Einübung eines Liedes mit Secundengängen auf Grund der eingeübten Arten der Noten und des Taktes“. To se meni pač zdí, da se preveč zahteva. Pa vse bi še bilo, ko bi učitelj imel za to dosti pripravne tvarine, a iskati in predstavljati si jo mora iz raznih tujih knjig.

Poučevanje petja na podlogi notnega sestava dela marsikateremu učitelju premnogo preglavice in težav. Vidi se, da je tó učno navodilo pretirano; stvar se menda zahteva le na papirji; izpeljati se pa istinito ne dá. Ne trdimo, da bi se učenci s prav dobrim posluhom in posebnim veseljem do petja ne navadili užé v ljudski šoli peti sekund, terc, kvint in oktav, a drugih intervalov težko. Ne verujem pa, da bi se kje učenci naučili toliko peti po notah, da bi zapustivši šolo, peli „ex notis“.